

دیدگاه «اتحاد برای پیشبرد سکولار دموکراسی در ایران» در باره جنبش سبز

یکی از پیامدهای کارزار انتخابات دوره دهم ریاست جمهوری، گسترش چشم انگیز جنبش دموکراسی خواهی ایران و زایش جنبشی بود که به «جنبش سبز» نام آور شده است. این جنبش میلیونی که نخست در واکنش به تقلب و کودتای انتخاباتی و با شعار «رای من کجا است؟» به میدان آمد، در روند بالندگی خویش در خواست های دیگری را پیش کشید. دیدگاه و داوری ما درباره این جنبش و نیروهای سیاسی شرکت کننده در آن چنین است:

۱- جنبش سبز یکی از مهمترین جنبش های دموکراسی خواهی در دوران جمهوری اسلامی و نظام ولایت فقیه در ایران است.

۲- جنبش سبز اگرچه بخش بزرگی از شهروندان ایران را دربرگرفته و از یک پشتیبانی گسترده برخوردار است، دربرگیرنده همه جنبش های اجتماعی، سیاسی و مطالباتی مردم ایران نیست و جریان های اجتماعی نیرومندی مانند جنبش زنان برای دستیابی به حقوق برابر و برکنارنهادن شدن تبعیض، جنبش های دانشجویان و جوانان، جنبش سندیکایی و مطالباتی کارگران و بسیاری جنبش های اجتماعی و سیاسی دیگر که پیش از آغاز جنبش سبز نیز جریان می داشته اند، اینک، هم در پیوند و هم درکنار جنبش سبز به زندگی و بالندگی خود ادامه می دهند.

۳- جنبش سبز با بیان درخواست «رای من کجا است؟»، صندوق رای را به بخشی از حق حاکمیت ملت تبدیل کرد و خواهان بازپس ستاندن آن از متجاوزین به این حق شهروندی در بیان اراده مردم از راه انتخابات آزاد، شفاف و مستقیم شد.

۴- یکی از برجسته ترین ویژگی های جنبش سبز، خشونت پرهیزی آن و چیرگی اندیشه گذار مسالمت آمیز از جمهوری اسلامی در میان کوشندگان و پایه های این جنبش است. به داوری ما، روی آوری به راهکارهای خشونت پرهیز برای دگرگونی ساختار سیاسی و فرمانروایی در ایران، یکی از با ارزش ترین دستاوردهای جنبش سبز است.

۵- جنبش سبز یک جنبش یک دست و همگن نیست و از برجسته ترین جنبه های توانایی آن، پلورالیسم اندیشه ای و برنامه ای در درون این جنبش است. در میان نیروهای مهم شرکت کننده در جنبش سبز، از کسانی که خواهان اصلاحاتی در قانون اساسی جمهوری اسلامی و ادامه یک برداشت قانونی و دموکراتیک از جمهوری اسلامی اند و خود را وفادار به ارزش های آغازین انقلاب اسلامی می دانند تا کسانی که یگانه راه دستیابی به دموکراسی و جمهوری حقوق بشری را گذار بی برگشت از جمهوری اسلامی می دانند، به چشم می خورد.

۶- خانم زهرا رهنورد و آقایان میرحسین موسوی و مهدی کروبی، از سرشناس ترین شخصیت های جنبش سبز می باشند که اگرچه مشارکتی دیرین در بنای جمهوری اسلامی دارند، پایداری کنونی آن ها در برابر خودکامگی دینی ولی فقیه و همراهی شان با جنبش دموکراسی خواهی در ایران ستودنی است و ما از حقوق شهروندی ایشان پشتیبانی می کنیم.

۷- با دستگیری و زندانی یا خانه نشین شدن بسیاری از شخصیت های سکولار ایران، جنبش سبز از رهبران سرشناسی که برداشت و چشم انداز آن ها از دموکراسی، حقوق بشر و سکولاریسم با دآوری های ما که در منشور ما آمده، همسو و هماهنگ باشند، برخوردار نیست. با این حال اشکار است که چشم انداز حقوق بشری و سکولار که خواهان گذر مسالمت آمیز از جمهوری اسلامی است، نیروی مهمی در درون و بیرون از جنبش سبز می باشد.

۸- به دآوری ما یکی از مهم ترین وظایف ایرانیان خارج از کشور و از جمله اتحاد برای پیشبرد سکولار دموکراسی، پشتیبانی از جنبش سبز است. ما همچنان می باید دآوری هایی را که خوانش دموکراتیکی از قانون اساسی را شدنی میدانند و یا گمان می کنند که گویا با اجرای بی تنازل قانون اساسی، نظام تبعیض در ایران بهبود خواهد یافت و زمینه گسترش آزادی ها و حقوق فراهم خواهد شد، به نقد کشیم و از این راه در بالندگی و گسترش این جنبش و سمت گیری روزافزون آن به سوی یک چشم انداز حقوق بشری و سکولار و بنای یک تشکیلات گسترده سکولار دموکراتیک در میان ایرانیان خارج از کشور بکوشیم.